

1. K. KAZAKEVICIUS. Nuolat rūpintis žmo- — 2 psl.
nėmis
2. P. VAITKONAS. Tarybinę knygą—j mases — 2-3 psl.
3. Čia gimsta kadrai naujam filmui — 3 psl.
4. Tarptautinėmis temomis — 4 psl.

LIETUVOS KP ZARASŲ RAJONO
KOMITETO IR RAJONO DARBO
ZMONIŲ DEPUTATŲ TARYBOS
ORGANAS

PERGALĖ

Nr. 98 (1828).

Zarasai, antradienis, 1959 m. rugpiūčio mėn. 18 d.

kauna 15 kap.

Dėmesio centre — žmogus

Metai iš metų stiprinama ir vystoma rajono kolūkių ekonomika. Per septynius šių metų mėnesius pagaminta kiekvienam šimtui hektarų žemės naudmenų 17,5 cent pieno, 4,1 cent mėsos, tame skaičiuje šimtui hektarų arimų 4 cent kiaušienos daugiau, palyginti su atitinkamu praėjusių metų laikotarpiu. Paskutiniaisiais metais žymiai pagausėjo grūdinių kultūrų, linų, bulvių derliai, padidėjo piniginės kolūkių pajamos, o kartu su tuo ir darbadienio atlyginimas.

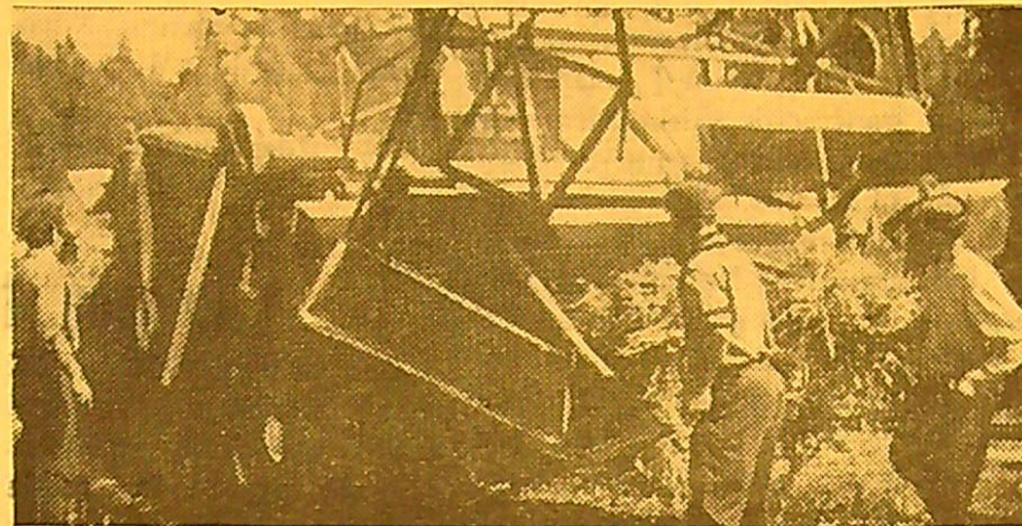
Visų pirma tai pasiekta dėka Tarybų Sąjungos Komunistų partijos bei Tarybinės vyriausybės teisingos politikos bei nenuilstamo rūpinimosi, o taip pat geresnio gamybos organizavimo išdavoje, labiau prityrusiems bei sąžiningiems pirmininkams pradėjus vadovauti kolūkiams.

Tačiau svarbų vaidmenį suvaidino ir ta aplinkybė, jog pirminės partinės organizacijos, kolūkių valdybos pradėjo daugiau skirti dėmesio žmonėms, daugiau domėtis jų poreikiais, sudaryti tinkamas darbo sąlygas.

Geru žodžiu mini savo vadovus „Pažangos“ žemės ūkio artelės nariai. Pirminė partinė organizacija, kolūkio valdyba visada jautriai reaguoja į kolūkiečių poreikius, stengiasi palengvinti jų darbą. Todėl ir žmonės stengiasi gerai dirbti, paremia vadovus vykdamy jų ketinimus ir planus, skirtus

KULIA LINŲ GALVUTES

Zdanovo vardo kolūkyje kolūkiečiai jau iškūlė linų linai nurauti ir suvežti į galvutes iš 20 ha ploto. Gerai dirba linų kuliamašios MMS — 2,5 mašinistas A. Tremba, brigados nariai vyksta V laukininkystės Edvardas ir Jonas Dainiai, brigadoje. Sios brigados Matas Meškėnas ir kiti.

Vietinio ūkio valdybos pagalbiniame ūkyje pačiame įkarštyje lubinų nuėmimo darbai. Į pagalbą darbininkams atėjo mechanizatoriai pagalba dirbami jāvapiūve bei kombainu. Komisu traktorine jāvapiūve bei kombainu. Komisu bainas dirba dviem pamainomis — ir diena ir naktį. Traktorininkai A. Tijūnėlis ir V. Ovėnikovas jau prikūlė kombainu apie 5 tonas lubinų.

Nuoitraukoje: kombainas PK-2 kulia lubinus II brigadoje.

J. Blaževičiaus nuotr.

Paskutiniai pasirošimai sėjai

Mūsų kolūkio žemdirbiai numato pasėti 1960 metų derliui 186 hektarus žiemkenčių: 111 ha rugių ir 75 ha kviečių. Turėjome 65 hektarus grynųjų ir tiek pat užimtų pūdymų. Jie visi suarti ir pusė paruošta sėjai. Likusius 56 hektarus žiemkenčių sėsime į tas dirvas, kuriose šiemet auginome vasarųjų. Geresnes dirvas parinkome žieminiams kviečiams, kadangi jie yra reiklesni.

Praeitų metų praktika parodė, kad gerai uždera žiemkenčiai, kurių priešėliai buvo žirniai. Mūsų artelėje visi žirniai jau nuimti, pradedame arti dirvas, ruošti jas sėjai. Nors sausra apsunkina darbą, bet tikimės visas dirvas paruošti laiku ir kokybiškai. Gerai padirbėjo ruošiant pūdymus traktorininkai Petras Sedukis, broliai Leonas ir Petras Sinicos. Jie per pamainą suaria po 5—6 hektarus dirvų.

Visos keturios artelėje turimos traktorinės sėjamosios paruoštos darbui, išdailintos brigadoms. Kolūkis pilnumoje apsirūpinęs gra-

nozanu sėkloms beicuoti, turi daugiau kaip 30 tonų mineralinių trąšų.

Pagrindinis šios dienos kolūkiečių rūpestis — sėklos. Praeitą savaitę II brigadoje pradėjome kultū žieminius kviečius, kurių iki šiol prikūlėme apie 30 tonų. Į sandėlį atgabentos veislinės sėklos, nedelsiant valomos ir ruošiamos apkeisti su rajono kolūkiams. Pageidautina tik, kad tos žemės ūkio artelės, kurios numato gauti iš mūsų veislinių sėklų, nedelstų jų atsiimti.

Kadangi mūsų kolūkis yra sėklininkystės, mes sėjame tik elitinėmis sėklomis. Pernai turėjome 39 cent superelito žiemkenčių, kuriais apsėjome 20 hektarų plotą. Reiškia, gausime šiemet iš to ploto ne mažiau kaip 200 cent elito sėklos. 55 cent elito rugių bei kviečių turime atsiųstų, neužilgo jų dar gausime. Tokiu būdu ir sėklų klausimas pas mus išspręstas.

J. Paliokas

Stalino vardo kolūkio agronomas

SEPTYNMEČIO SKAICIAI IR FAKTAI

Daugiau auginti bulvių ir daržovių

Partijos XXI suvažiavimas iškėlė uždavinį sulyje bulvių gamybą per septynmetį padidinti 60 procentų, o daržovių auginti tiek, kad jų visiškai pakaktų gyventojams.

Mūsų respublikos žemės ūkis turi visiškai apūpinti bulvėmis ir daržovėmis miestų ir kaimų gyventojus. Per septynmetį bulvių bus gaminama dvigubai daugiau, o pagrindinių daržovių — kelis kartus daugiau.

Tarybų Lietuvos kolūkiai ir tarybiniai ūkiai šiais metais pasėjo apie 95 tūkstančius hektarų bulvių ir daržovių. Dešimtis tūkstančių hektarų šių kultūrų auginama savo sodybiniuose sklypuose kolūkiečiai, darbininkai, tarnautojai.

Bulvių ir daržovių auginimas stambių miestų ir pramonės centrų gyventojams turi būti sukoncentruotas specializuotose tarybiniuose ūkiuose. Du tokie ūkiai pas mus jau sukurti. Žagarinės tarybinis ūkis, kur pasėta 450 hektarų daržovių, turės apūpinti vėlyvosiomis daržovėmis respublikos sostinės gyventojus. Vilniaus šiltnamių inspektų kombinatas turi visiškai apūpinti miestiečius ankstyvosiomis daržovėmis. Druškininkų kurorto poreikiams tenkinti įsteigtas taip pat specializuotas tarybinis ūkis. Eilę daržininkystės ūkių numatoma sukurti prie Kauno, Klaipėdos, Siaulių ir Panevėžio. Daugiau auginama daržovių taip pat kolūkiai. Ypač svarbu daugiau auginti bulvių.

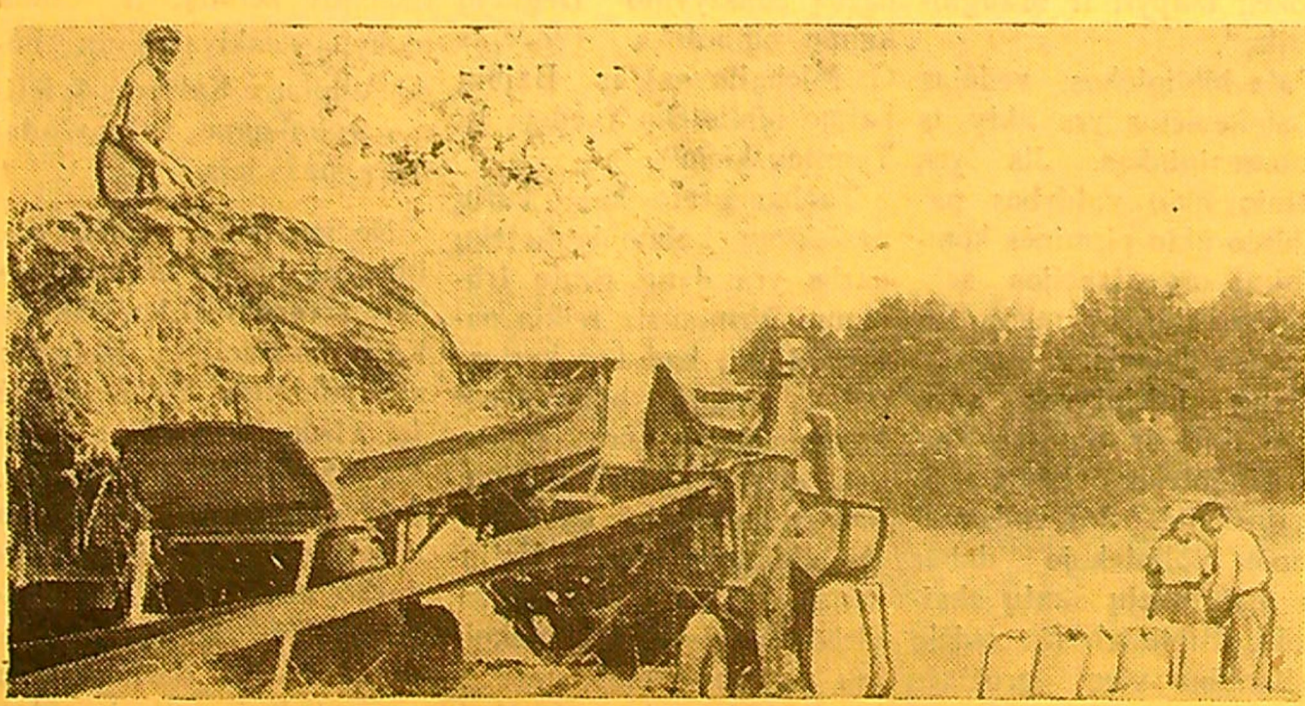
Daržovių bus auginama vis daugiau ne tik plečiant

pasėlių plotus, bet ir keičiant jų derlingumą. Tam reikia visokeriopai gerinti daržovių auginimo agrotechniką. Svarbus vaidmuo tenka bulvių ir daržovių sėklininkystei. Mūsų selekcininkai išvedė puikias „pirmūno“, „Vilijos“, „rūtos“, „tiesos“ bulvių rūšis. Jos duoda gausų derlių, ilgai išsilaiko, atsparios vėžiui. Dvidešimt penki tarybiniai ūkiai vystys veislinių bulvių sėklininkystę ir apūpins sėklomis visus respublikos kolūkius bei tarybinius ūkius. Lietuvoje yra taip pat geros rajonuos tos daržovių rūšys. Numatyta išplėsti auginamų daržovių asortimentą, daugiau auginti pomidorų, agurkų, burokėlių.

Per septynmetį pramonė pagamins daug naujų mašinų ir mechanizmų, kurie žymiai palengvins daržovių auginimą. Tai leis sumažinti jų savikainą. Septynmečio pabaigoje mūsų sulyje bus auginama daug įvairių ir pigių daržovių.

(ELTA),

NUOLAT RŪPINTIS ŽMONĖMIS

Metai po metų auga ir stiprėja „Pažangos“ kolūkis. Per paskutinius tris metus žymiai išaugo kolūkio pajamos, artelės su stiprėjo ekonominiu atžvilgiu. Pasiekti neblogi laimėjimai vystant atskiras žemės ūkio šakas. Kiekvienam 100 ha žemės ūkio naudmenų iki rugpiūčio 1 d. šiais metais pagaminta 81,5 cnt pieno, o iš kiekvienos karvės primelžta vidutiniškai po 1370 litrų. Siuo metu artelės nariai užbaigė rugių kirtimą, sparčiai kulia žiemkenčius, raugia silosą.

Visi šie laimėjimai neatėjo savaime. Jie pasiekti pasiaukojamu kolūkiečių darbu. Stai, imkime kad ir artelės narį Petrą Saltį. Siuo metu jo vairuojama kertamoji dūzgia laukuose nuo ankstyvo ryto ligi sutemų. Gerai prižiūrima ji dirba be sutrikimų. Salčio darbo rezultatas — pusantros normos kasdien. Nuo „jo“ neatsilieka Kazys Zabaraukas, Petras Seduikis. Šių metų bėgyje, dirbdami laukininkystėje, jie išdirbo apie 300 darbadienių. Kolūkiečiai N. Saltis, M. Volkovas jau pasenę, bet nėra tos dienos, kad jie neišeitų į darbą. Tokių pavyzdžių

galima pateikti ir daugiau. Visi jie kalba apie tai, kad artelės žmonės stengiasi dirbti, siekia naujų darbo laimėjimų.

Vienok, tik tuomet žmogus galės gerai dirbti, duoti kuo daugiau naudos gimtajam kolūkiui, kada bus patenkinti jo buitiniai poreikiai, sudarytos tinkamos sąlygos darbui. Nuolat rūpintis žmonėmis, gerinti jų buitines sąlygas — svarbus partinės organizacijos uždavinys.

Reikia tik džiaugtis tuo, kad mūsų partinės organizacijos nariai, artelės vadovai gerai suprato viso to svarbą ir skiria šiam klausimui didelį dėmesį. Kolūkyje dar nebuvo tokio atsikimimo, kad partinė organizacija arba artelės vadovai nereaguotų į kolūkiečių prašymus. Komunistai patys domisi kolūkiečių gyvenimu, jų buitiniais poreikiais. Stai brigadininkas Juozas Cerniauskas kreipėsi į partinę organizaciją, tikėdamasis gauti reikiamą pagalbą statant gyvenamą namą. Artelės vadovai ir komunistai jo prašymą apsvarstė ir patenkino. Kolūkis padėjo jam įsigyti statybines medžiagas, davė automašiną joms

parsivežti.

Parvykęs iš Tarybinės Armijos, Bronius Daubaras nutarė sukurti savo šeimą. Ir čia partinė organizacija ir kolūkio valdyba neliko nuošalyje. Kolūkis padėjo jam įsigyti statybinių medžiagų naujo namo statybai, padėjo jį pastatyti, įsigyti gyvulius.

Didelį dėmesį partinė organizacija skiria vienišoms moterims, pasenusiems kolūkiečiams. Komunistai jautriai reaguoja į kiekvieną jų prašymą. Neseniai partinė organizacija drauge su kolūkio vadovais svarstė kolūkiečio Balio Medinio pareiškimą, kuriame buvo prašoma padėti įsigyti karvę. Kolūkiečio pareiškimas buvo patenkintas. Jau nebe pirmus metus kolūkis padeda seneliui Vasilijui Sepliakovui. Kiekvieną mėnesį jam išskiriamas reikiamas maisto produktų kiekis, pašarai gyvuliams.

Žemės ūkio artelės nariai nuoširdžiai atsiliepiama apie komunistus drg. Giedraitį, Sutiųnį, Junelį ir kitus. Kolūkiečiai mato juose jautrius jų poreikių tenkintojus.

K. Kazakevičius

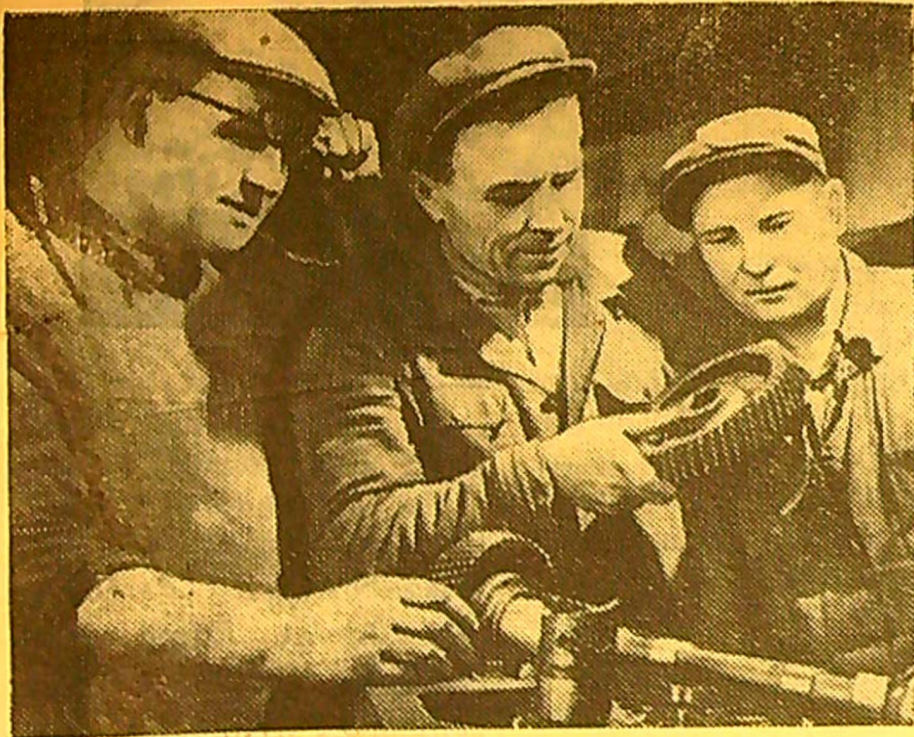
„Pažangos“ kolūkio partinės organizacijos sekretorius

ORENBURGO SRITIS.

Prieš 30 metų grupė partijos pasiuntinių — vienos iš Maskvos elektros gamyklų darbininkų atvyko į Orenburgo stepes ir įkūrė čia tarybinę ūkį, pavadinę jį „Elektrozavod“.

Nuo pirmos tarybinio ūkio įkūrimo dienos jame dirba jo seni gyventojai G. Kompanijecas, K. Mazuras ir J. Sokolnikovas. Jie padėjo daug jėgų ir energijos stiprindami ūkį.

Nuotraukoje: (iš kairės į dešinę): seniausi „Elektrozavod“ tarybinio ūkio mechanizatoriai G. Kompanijecas, K. Mazuras ir J. Sokolnikovas. (TASS).

Tarybinę knygą — į mases

Dideli ir atsakingi uždaviniai iškyla kaimo bibliotekų darbuotojams vykdant TSKP XXI suvažiavimo nutarimus. Bibliotekos, kurių fonduose randasi aštriausias partijos ginklas — spauda, turi iš pagrindų pagerinti tarybinę knygų propagandą kolūkiečių, darbininkų ir kaimo inteligentijos tarpe. Kaimo bibliotekos turi vesti agitaciją apie kolūkio ar tarybinio ūkio septynmečio planą, aiškinti kolūkiečiams, kaip jų kolūkis atrodys 1965 metais, mobilizuoti juos kovai už šių rodiklių įvykdymą. Jos turi kovoti už tai, kad tarybinė knyga pasiektų kiekvieno kolūkiečio bei darbininko kiemą, kad kiekvienas kolūkietis bei darbininkas ne tik gerai orientuo-

tųsi žemės ūkyje ar technikoje, bet ir žinotų visuomenės vystymosi dėsnius, susivoktų grožinėje literatūroje, muzikoje, mene.

Nemažų laimėjimų, skleidžiant knygą, kolūkiečių ir darbininkų tarpe pasiekė Zarasų rajono kaimo bibliotekos. Beveik kiekvienoje bibliotekoje mes rasime gražiai apipavidalintus stendus, kuriuose propaguojama TSKP XXI suvažiavimo medžiaga, pamatysime diagramas, kuriose atsispindi kolūkio ar tarybinio ūkio septynmetis planas. Paskutiniu metu ypač smarkiai išaugo kaimo bibliotekų knygų fondas. Dabar 21 kaimo bibliotekoje randasi daugiau kaip 100.000 tomų geriausios tarybinės ir užsienio litera-

tūros. Dauguma bibliotekų vedėjų yra savo darbo entuziastai. Jie turi sukaupti nemažą patirtį darbe su knyga.

Gerai dirba Girsių kaimo biblioteka, kurios vedėjas yra komjaunuolis K. Sinkevičius. Dabar joje yra 139 skaitytojai, kurių dauguma darbininkai ir kolūkiečiai. Bibliotekos patalpos gerai sutvarkytos ir apipavidalintos. Ten jau sudaryti visam knygų fondui sistemini ir abėcėlinis katalogai. Gražiai nupiešti bibliotekiniai plakatai, paguojantieji TSKP XXI suvažiavimo nutarimus.

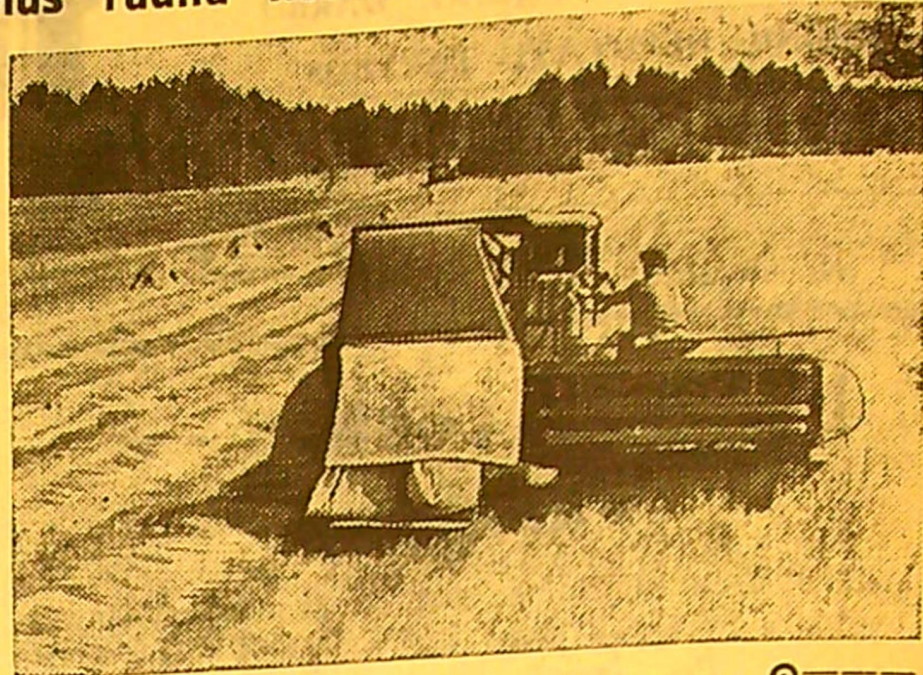
Neseniai Girsių kaimo biblioteka pravedė skaitytojų konferenciją tema „Žmogaus kilmė“. Įdomiai čia praėjo ir literatūriniai va-

Kalinino srityje prasidėjo linų nuėmimas. Šiais metais vietoje rovimo agregatų naudojami linų kombainai „LK-5“. Kombainas rauna linus, kartu nušukuoja gavutes ir pakloja šiaudelius. Per dieną mašina sudoroja 6—7 ha linų, pakaisdama 90—100 žmonių.

Nuotraukoje: linų nuėmimas kombainu Novotoržsko rajone „Mir“ kolūkyje.

A. Roždestvensko nuotr. (TASS).

Linus rauna kombainu

Brigadų tarybos — rimtas pagalbinkas

Jau penktį metų, kai mūsų kolūkyje sėkmingai veikia kolūkiečių renkamos brigadų tarybos. Ir, reiklia pasakyti, kad jos vaidina didelį vaidmenį, sprendžiant brigadoms, o ir visai žemės ūkio artelei keliamus uždavinius.

Mūsų kolūkyje yra dvi laukininkystės brigados ir abiejose tarybos susideda iš 6 pagyvenusių, didelį patyrimą turinčių kolūkiečių. Tarybą brigados kolūkiečiai renka vieneriems metams. Jai vadovauja ne brigadininkas, o vienas iš eilinių kolūkiečių, suprantama, tarybos narys. Antai, I brigados tarybos pirmininkas Jonas Bartašius, o II—70-metis kolūkietis Justinas Galvonas.

Brigadų tarybų darbo apimtis plati. Tarybos nariai, galima sakyti, nurodo brigadininkui konkrečias jo darbo gaires, tuo daug padėdami kolūkio pirmininkui ir agronomui. Pavyzdžiui, prieš pavasario sėją tarybos nariai kartu su brigadininku apeina dirvas, aptaria,

kur kokią kultūrą sėti. Brigadininkui po to lieka tik vykdyti, reikia pasakyti, protingus tarybos narių nurodymus.

Panašią paramą taryba suteikia brigadininkui pasiūlyti priežiūros, derliaus nuėmimo metu.

Artėja žiemkenčių sėjos metas. Brigadų tarybos nariai apžiūrėjo sandėlius, susirūpino sėklomis, kurių iki praeitos savaitės vidurio nebuvo, nes nepradėjome kūlimo. Taigi tarybos nariai susirūpino agronomą, mane ir pareiškė, kad vilkinti kūlimo negalima, būtina organizuoti pastovią kūlėjų brigadą, užtikrinti nepertraukiamą kuliavimą.

Sėjos metu tarybos nariai kontroliuoja mechanizatorių bei kolūkiečių darbą, jiems ir išduodama iš sandėlio sėkla.

Brigadų taryba padeda artelės vadovams stiprinti kolūkiečių darbo drausmę. Jos nariai apsvarsto tinginius, griežtai juos įspėja ir, ku apeina dirvas, aptaria, jei tas nepadeda, praneša

kolūkio valdybai, kuri imasi griežtesnių priemonių. Pavyzdžiui, neseniai karšto darbymečio metu pavėlavo į darbą pusę valandos II brigados jauna kolūkietė Lesmanavičiūtė. Dirbęs javapiūvės vairuotoju brigados tarybos pirmininkas J. Galvonas bei kiti tarybos nariai vietoje apsvaistę merginą ir neleido jai tą dieną dirbti. Rytojaus dieną Lesmanavičiūtė atėjo į darbą viena pirmųjų ir daugiau nebesivėluoja. Už neišėjimą į darbą panašiai buvo apsvarstyta I brigados kolūkietė Aldona Gervytė.

Tai, kad kolūkis kasmet pastebimai stiprėja ekonominiu atžvilgiu, kyla kolūkiečių materialinis gerbūvis, daug prie to prisideda brigadų tarybos. Kolūkio valdyba ir ateityje visokeriopai remis tarybų veiklą, vystys jų iniciatyvą.

A. Likauskas
„Aukštaičio“ kolūkio
pirmininkas

Prasidėjo žiemkenčių sėja

TRAKAI. (ELTA). Stalino vardo kolūkyje pradėti sėti žiemkenčiai. Pirmąją sėjos dieną traktorininkas Janas Tyševičius pasėjo 12 hektarų. Žiemkenčius pradėjo sėti taip pat „Naujosios

Paluknės“ žemės ūkio artelės nariai.

Visi rajono kolūkiai sėkliniuose sklypuose išaugino „beniakonių“ veislės rugius. Daugumas kolūkių apsirū-

pino tokia sėkla, kuri ir nederlingose žemėse duoda gausų derlių.

Artimiausiomis dienomis rajono kolūkiai pradės masiškai sėti žiemkenčius.

karai: „J. Janonis — proletariato dainius“, „V. Leninas grožinėje literatūroje“, „Tarybų Lietuva klestėjimo keliu“. Taip pat nepamirštami ir mažieji bibliotekos skaitytojai, su kuriais buvo pravesť vaikų rytmetis „Mokėk taupyti ir branginti laiką“.

Pats bibliotekos vedėjas K. Sinkevičius yra aktyvus visuomenininkas. Jis yra vietinio ūkio valdybos pagalbinių ūkio pirminės komjaunimo organizacijos sekretorius, aktyvus meno saviveiklos dalyvis.

Daug iniciatyvos savo darbe rodo ir Suvieko kaimo bibliotekos vedėja S. Kastuškaitė. Jos vadovaujamoje bibliotekoje dabar yra arti dviejų šimtų skaitytojų. Bibliotekos vedėja nesitenkina vien grožinės literatūros išdavimu. Ji stengiasi skaitytojus suin-

teresuoti visuomenine-politine, gamtos mokslų bei žemės ūkio literatūra. Ir reikia pasakyti, kad šiame darbe drg. Kastuškaitė pasiekė geriausių rezultatų rajone.

Paskutiniu metu savo darbą suaktyvino Degučių kaimo biblioteka (vedėjas G. Michailovas) ir Baibių kaimo biblioteka (vedėja B. Tvardauskienė).

Tačiau greta kai kurių pasiekimų, kaimo bibliotekų darbe yra daug rimtų trūkumų. Pirmiausia reikia pažymėti tai, kad kai kuriose mūsų kaimo bibliotekose knygų fondas nėra reikiamai sutvarkytas. Paimkime kad ir Turmanto gyvenvietės biblioteką (vedėja Ustinikova). Drg. Ustinikova, dirbdama šioje bibliotekoje jau penktus metus, nesugebėjo tinkamai sutvarkyti knygų fondo, sudaryti bib-

liotekinių katalogų. Visa tai ji pateisina tik trimis žodžiais: nesuprantu, nežinau, ir nėra laiko. Drg. Ustinikova nėra baigusi vidurinės mokyklos ir nenori toliau mokytis. Kiekvieną kartą, kai išėina kalba apie kvalifikacijos kėlimą, ji žada mokytis neakivaizdiniu būdu Vilniaus Kultūros-švietimo techniku, bet pažadai lieka pažadais.

Ne geresnė padėtis ir Imbrado kaimo bibliotekoje, kurios vedėja dirba Vilniaus Kultūros-švietimo techniku auklėtinė R. Svilpaitė. Jei visuomeniniame darbe drg. Svilpaitė retkarčiais dalyvauja, tai pačioje bibliotekoje per dvejus savo darbo metus beveik nieko nenuveikė. Knygų fondas nesutvarkytas, katalogų nėra, vaizdinė agitacija blanki.

FERMŲ ŠEIMININKAS

Darbo diena baigėsi. Visi gyvulių augintojai, užbaigę darbą, išsiskirstė į namus. Atrodo, jog fermose be nakties sargo daugiau nieko nepasiliko. Bet ne.

Nedideliame kambarėlyje, kuriame įrengta dirbtinio gyvulių apseklavimo laboratorija, dar pasilieka pagyvenęs žmogus. Tai technikas Juozas Mažeika. Jis savo darbo dieną paprastai užbaigia žymiai vėliau. Į namus Juozas grįžta tik temstant.

Mažeika dirbtinio gyvulių apseklavimo techniku dirba palyginti neseniai. Tačiau ne tame dalyko esmė. Svarbu tai, kad jis savo darbe

yra pasiekęs gerų rezultatų, kurie duoda daug naudos visuomeniniam ūkiui.

Pernai Mažeika apseklino dirbtiniu būdu 102 karves, iš kurių tik 4 liko bergždžios. Šiemet apseklintos 72 visuomeninės ir 67 kolūkiečių karvės, kurios visos, kaip matyti, yra apvaisintos. Kiekviena ruojanti karvė apseklinama du kartus ir įtraukiama į žurnalą.

Apsėklavimo technikas Mažeika savo darbą atlieka laiku ir sąžiningai: sperma prieš naudojimą patikrinama, įrankiai išdezinekuojami, laboratorijoje visada švaru, jauku.

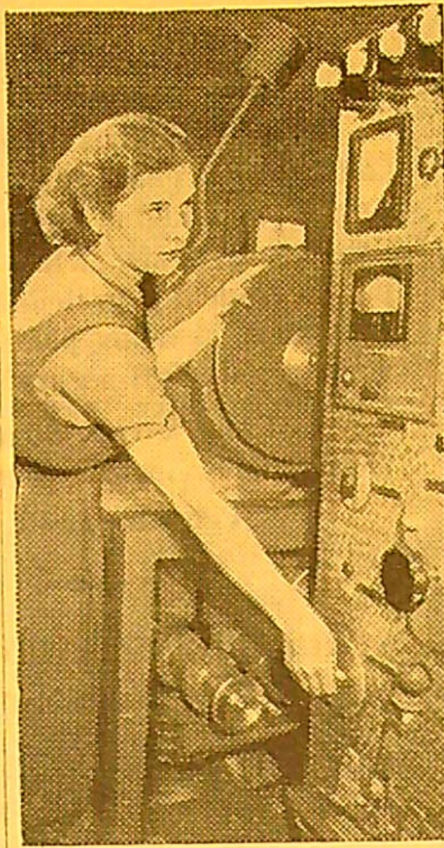
Tačiau ne vien dėl to gerbia savo techniką kolūkiečiai, artelės vadovai. Mažeika nuoširdus žmogus, geras draugas. Be techniko pareigų jis dirba motoristu, padeda gyvulių augintojams atremontuoti tvartuose gardus, neatsisako patalkininkauti kolūkiečiams ir kituose darbuose.

Neseniai du kolūkiečiai gavo užduotį išvalyti prie tvartų esančias sruvų duobes. Jie nepajėgė dviese atlikti to darbo. Mažeika, tai pastebėjęs, atėjo jaunuoliams į pagalbą. Tokių pavyzdžių yra daug, visų jų neišvardinsi. Neveltui savo techniką kolūkiečiai vadina fermų šeimininku. Džiugu tai, kad fermų darbuotojai ir technikas Mažeika derliaus nuėmimo dienomis savo darbą atlieka be kitų pagalbos. O tokius žmones tikrai turime gerbti, branginti.

L. Adamonytė
Zdanovo vardo kolūkio
zootechnikas

Nuotraukoje: dirbtinio gyvulių apseklavimo technikas J. Mažeika ruošia įrankius karvių apseklimui.

V. Šakalio nuotr.

Novosibirsko radiodetalių gamykloje vykdomas didelis darbas automatizuojant bei kompleksiskai mechanizuojant gamybą. Gamykloje sudarytas konstruktorių skyrius mechanizavimui, eilė laboratorijų technologiniams procesams tobulinti ir specialus cechų, kur gaminama nauja technika. Vien tik praėjusiais metais cechų pagamino 46 automatus ir pusautomatus.

Įmonės darbuotojų jėgomis parengta ir dabar įrengiama automatinė linija tirpstantiems saugikliams gaminti. Ji padidins darbo našumą septynis kartus ir

Registruoja santuoką

Zarasų rajono civilinės metrikacijos biuras praneša, kad žemiau išvardinti piliečiai padavė pareiškimus dėl santuokos užregistravimo:

1. GLUSAKOVAS Sadofijus Grigorjevičius, gim. 1936 m., gyv. Zarasų rajone Degučių apyl. Sniegiskų km., su pil. MEDUNECKAJA Marija Andriejevičienė, gim. 1927 m., gyv. Zarasų rajone Girsų apyl. Cholopovkos km.
2. ZIDELIŪNAS Vitalijus, Izidoriaus s., gim. 1924 m., gyv. Zarasų m. Salomėjos Neries g-vė Nr. 28, su pil. LASAITE Regina, Balio d., gim. 1941 m., gyv. Zarasų rajone Antazavės apyl. Sviliškių km.
3. MAKĀUSKAS Stasys, Marijono s., gim. 1928 m., gyv. Vilniaus m. Gorkio 16-2 bt. 6, su pil. ZILIUKAITE Ona, Petro d., gim. 1937 m., gyv. Zarasų m. P. Cvirkos g-vė Nr. 12.
4. OBELEVICIUS Juozas, Stasio s., gim. 1932 m., gyv. Zarasų rajone Smalvų apyl. Rutuliškių km., su pil. PIEVISKYTE Genovaite, Andrio d., gim. 1932 m., gyv. Zarasų rajone Zatokų apyl. Cepuliškių km.

Gamybos tobulinimas

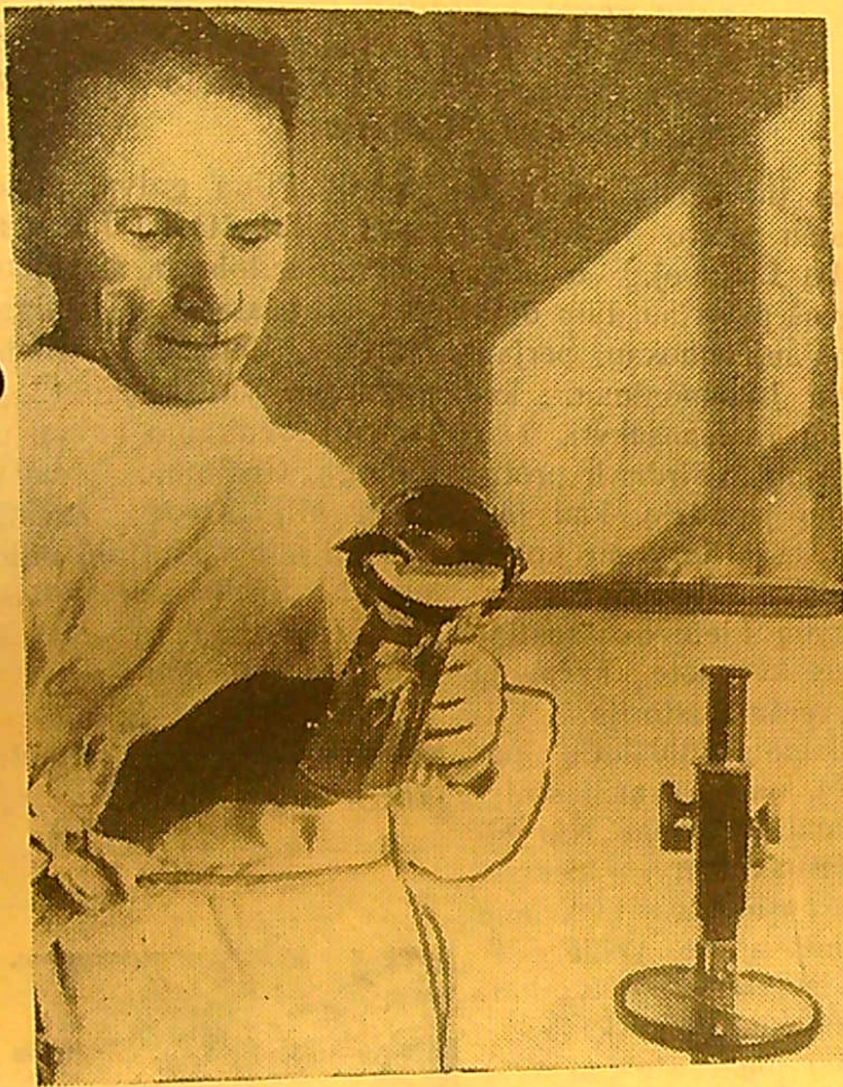
leis sutaupyti daugiau kaip 500 tūkstančių rublių per metus.

Daugiau kaip 700 tūkstančių rublių ekonomijos į metus duoda sukonstruoti ir pagaminti gamykloje pusautomatai elektrinių kondensatorių anodinėms plokštelėms gaminti.

Technologijos tobulinimas bei naujos technikos įdiegimas leido įmonei sutaupyti daugiau kaip 2 milijonus rublių.

Zėručio kondensatorių ceche šiais metais įrengti 8 našūs įrenginiai vakuminio žėručio sidabrinimui. Šie agregatai tris kartus padidino darbo našumą ir duos 400 tūkst. rublių ekonomijos per metus.

Nuotraukoje: darbininkė Valentina Sivenkina, aptarnaujanti vakumo įrenginį. (TASS).

Kombainininko Jono Matonio pasiekimas

PRIEKULĖ. (ELTA). M. Gorkio vardo kolūkio kombainininkas Jonas Matonis savaeigiu kombainu „S-4“ nuėmė 90 hektarų žiemkenčių, vidutiniškai iš kiekvieno hektaro prikuldamas po 11 centnerių grūdų.

Dabar J. Matonis nuima vasarą. Jo dienos išdirbis vidutiniškai sudaro 10-11 hektarų, esant normai 7 hektarams. Pirmaujantis kombainininkas įsipareigojo šiemet nuimti 150 hektarų grūdinių kultūrų.

ČIA GIMSTA KADRAI NAUJAM FILMUI

(Interviu su Lietuvos kino studijos režisieriumi drg. Bratkausku)

Jau visas mėnuo, kai Zarasuose gyvena netrečioji — „Paskutinis šūvis“ pagal Sablevičiaus scenarijų. Režisierius — A. Zebriūnas, operatorius — J. Gričius. Pabaigoje žiūrovas ekrane išvys novelę „Nemunas ir berniukas“. Scenarijus — Kazarinskio. Režisierius pastatytas — Dobašinskas, operatorius — A. Mockus.

— Ar jau visos grupės išvyko į respublikos rajonus filmuoti?

— Ne, išvyko tik tos, kurių filmams reikalinga vasaros natūra: būtent, mes ir „Paskutinio šūvio“ filmuotojai. Pastarieji pasirinko vietą prie Zuvinto ežero. Kitos grupės pradės darbą rudenį.

— Idomu, kodėl „Lakštingalai“ statyti vietą pasirinkot Zarasuose?

— Mes apvažiavome daugelį vietų ir Zarasuose radom kempelį su nepaprastai gražia gamta, tipiškiausiu lietuvišku gamtovaizdžiu. Mums filme reikia ir ežero, ir kalnelio, ir upelio, ir beržynėlio. O čia kaip tik viskas vienoje vietoje, pasiskaidę ir vėl filmuok.

— Kokios kitos novelės įeina į šį filmą?

— Filmas prasidės novelės „Mums nebereikia“. Scenarijus parašytas pagal Baltušio „Parduotas vasaras“. Scenaristas ir režisierius pastatytas — M. Giedrys.

— Tur būt, jums reikalinga ir kolūkio vadovybės pagalba?

— Zinoma, reikalinga. Ir žinote — „Lakštingala“,

tenka iš širdies džiaugtis, kad čionykščiai žmonės be galo puikūs ir mums nuoširdžiausiai padeda. Mes niekad nepamiršime ir kolūkio pirminko drg. Binkio. Be jo pagalbos nepasiegtume, pavyzdžiui, statant dekoracijas. Kolūkis mums padėjo pastatyti klijimą, padėjo užtvindyti vandenį upelyje, kuris mūsų filmui pasirodė beesąs nepakankamai sraunus, ir dar daug jie mums padėjo.

— Ar teks filme dalyvauti vietos gyventojams?

— Nors masinių scenų filme nedaug, bet vis dėlto teks filmuotis kokiai 20 kolūkio žmonių.

— Kokie pagrindiniai aktoriai dalyvauja „Lakštingaloje“?

— Kaip ir visame filme, taip ir „Lakštingaloje“, pagrindiniai herojai — vaikai, atlikėjai, žinoma, irgi vaikai. Lakštingalą vaidina paprasto Vilniaus kirpėjo 11-metis sūnus Vytautas Buižys. Tai jau nebe pirmas jo pasirodymas ekrane. „Zydrėjame horizonte“ Vytautas atliko Vincuko vaidmenį.

— Kada „Likimo vaikus“ galės ekrane pamatyti žiūrovai?

— Klausimas tikslus, bet jį visiškai tiksliai atsakyti sunkiau. Dažnai mums tenka filmuojant kantriai laukti saulės malonės. Apytikriai, žiūrovai filmą „Likimo vaikai“ išvys ekrane tuojau po Naujų metų.

Rimtas mūsų rajono kaimo bibliotekų trūkumas — labai mažas skaitytojų skaičius. Pavyzdžiui, Romancų kaimo bibliotekoje, aptarnaujančioje P. Cvirkos vardo kolūkį, yra tik 50 skaitytojų. Tiek pat skaitytojų turi Liaudėnų kaimo biblioteka. Gi Stelmuzės kaimo bibliotekoje, aptarnaujančioje stambų tarybinį ūkį, yra tik 40 skaitytojų. Visa tai rodo, kad kai kurie bibliotekų vedėjai dirba nepatenkinamai, nevykdo tų uždavinių, kurie jiems keliami. Artimiausiu metu yra visos galimybės mūsų rajono kaimo bibliotekų skaitytojų skaičių padidinti dvigubai. Kiekvienas bibliotekininkas turi gerai apgalvoti, kokių būdu pagerinti knygos propagandą kolūkiečių bei darbininkų tarpe. Tuo tikslu reikia steigti kilnojamas bib-

liotekėles laukininkystės brigadose, tarybinių ūkių skyriuose, prie gyvulininkystės fermų, plačiai naudoti knygnešystę. Reikia pasiekti, kad kiekviena kaimo biblioteka turėtų nemažiau kaip 3 kilnojamas bibliotekėles ir 10 knygnešių.

Kiekvienas bibliotekininkas turi kreipti rimtą dėmesį į fondų sutvarkymą bei katalogų organizaciją. Turime pasiekti, kad iki šių metų pabaigos visų kaimo bibliotekų fondai būtų išvalyti nuo pasenusios literatūros, kad kiekvienoje bibliotekoje būtų sudaryti abėcėlinis ir sisteminis katalogai. Tik tinkamai sutvarkius knygų fondus bus galima gerinti skaitytojų aptarnavimą, siekti naujų laimėjimų bibliotekiniame darbe.

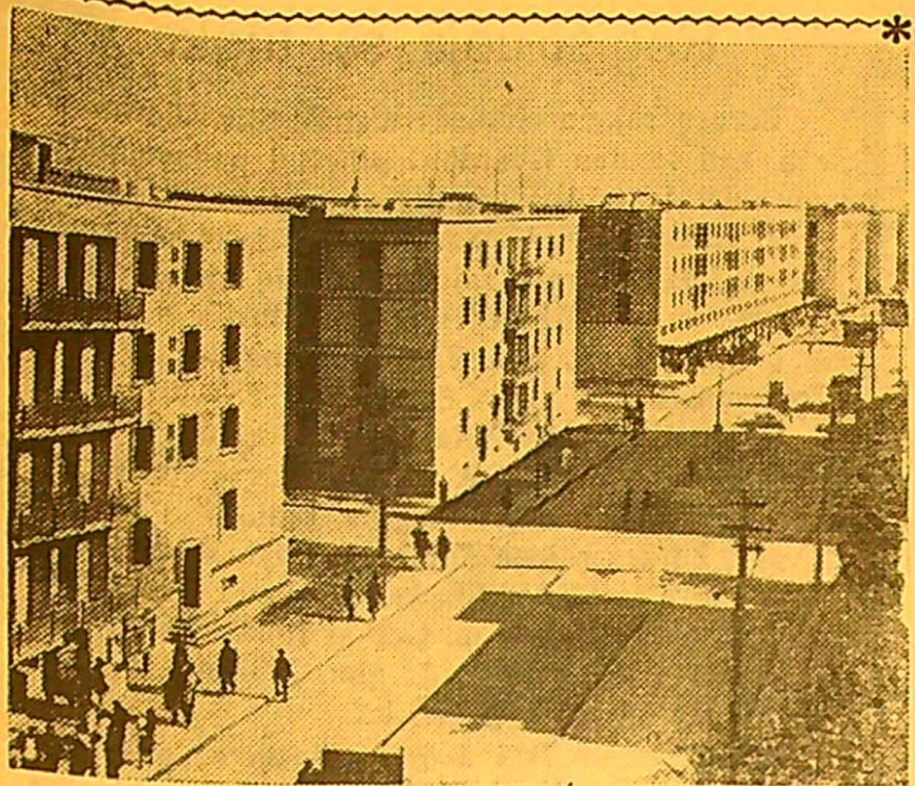
Daugelis mūsų rajono bibliotekininkų yra baigę

vidurines mokyklas, tačiau toliau nesimoko, nekeliavo kvalifikacijos. Dabartiniu metu neakivaizdžiai mokosi Vilniaus Valstybiniame V. Kapsuko vardo universitete 2 žmonės ir Kultūros švietimo technikume — 3. Gi kiti kažko dėsia. Mokyti dabar yra visos sąlygos.

Daugiau dėmesio bibliotekų darbo pagerinimui turi skirti ir apylinkių DŽD Tarybų vykdomieji komitetai, o taip pat pirminės komjaunimo organizacijos.

Mes turime siekti, kad kiekviena kaimo biblioteka taptų kolūkio ar tarybinio ūkio partinės organizacijos atramos baze politiniame, masiniame ir kultūros švietimo darbe.

P. Vaitkūnas
Zarasų rajoninės bibliotekos vedėjas

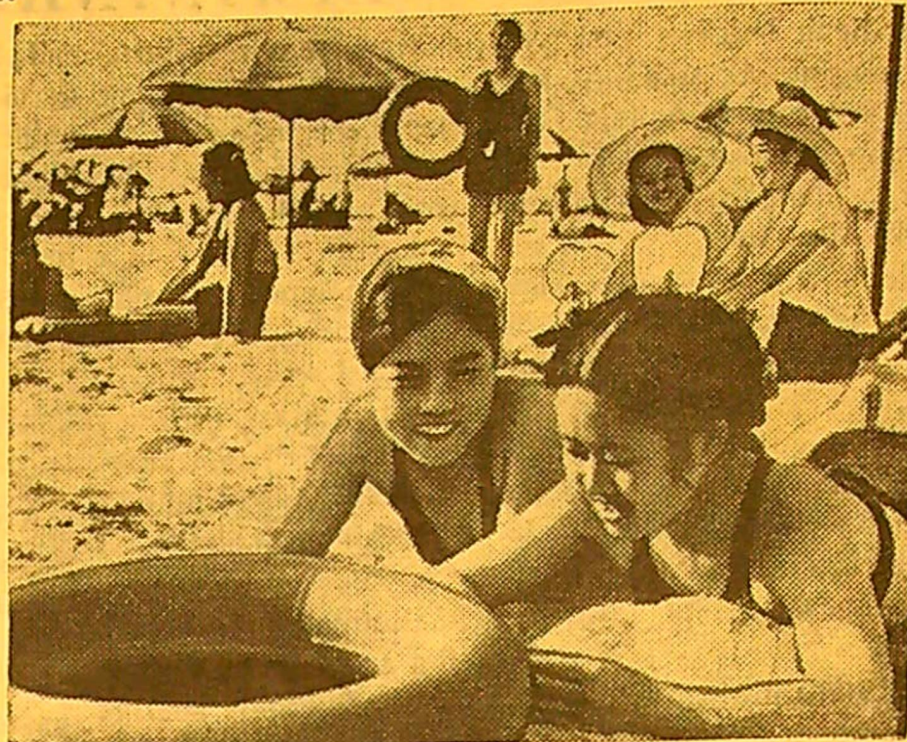
Korėjos Liaudies Demokratinėje Respublikoje gerai organizuotas darbo žmonių poilsis. Šalyje yra daugiau kaip 270 sanatorių bei poilsio namų. Šiais metais darbininkų, tarnautojų bei studentų, praleidžiančių savo atostogas gydyklose, skaičius padidėjo 142 tūkstančiais žmonių palyginti su praėjusiais metais.

Nuotraukoje: Sondovono poilsio namų (Konvon provincija) plažė.

Jan Čon Cho nuotr. CTAK foto kronika

RUMUNIJOS LIAUDIES RESPUBLIKA.
Nauji namai Bukarešto darbininkų rajone.

Adžerpress nuotr.

Automatizacija sintetinio kaučiuko gamyboje

KRASNOJARSKAS. Krasnojarsko sintetinio kaučiuko šiluminio punkto operatorė A. Krivuščenko pradėjo darbą. Ji įdėjo popierinę juostą į rašomąjį prietaisą aparato, parodančio automatinio valdymo lentoje įvairius garo kondensato stovio rodiklius. Tai yra vienintelė operacija, kuri atliekama rankiniu būdu. Vėliau operatoriui belieka tik tai sekti prietaisų darbą.

O dar prieš metus daugelį operacijų tekdavo atlikti rankomis. Kiekvieną valandą būdavo imamos analizės, rankomis tekdavo atidarinėti sunkias vamzdžių šovynes.

Dabar viską atlieka mechanizmai, analizės vykdomos nuolat. Prietaisai užrašo lentoje kondensato stovį, reguliuoja rezervuarų papildymą, automatiškai atidaro šovynes, išleidžia reikiamą kiekį užteršto kondensato ir signalizuoja operatoriui apie viską, kas vyksta šią minutę visuose baruose, kur veikia prietaisai ir mechanizmai.

Šį įrenginį sukonstravo ir pagamino gamyboje vyriausiojo energetiko inžinierius L. Vasko, inžinierių bei technikų V. Ardamakovo, J. Skeirio, N. Dinkovo, L. Smolino, F. Bolotino iniciatyva bei jiems aktyviai dalyvaujant.

Nuotraukoje: operatorė komjaunolė Ana Krivuščenko įdeda popierinę juostą į automatinio valdymo įrengimo rašomąjį prietaisą. (TASS).

Tarptautinėmis temomis

Stiprėja Afrikos tautų solidarumas

Galingas nacionalinio išsivadavimo judėjimo pakilimas Afrikoje — vienas pagrindinių dabartinio tarptautinio gyvenimo reiškinių. Dar besibaigiant antaram pasauliniam karui, šiame žemyne, kuriame gyvena daugiau kaip 200 milijonų žmonių, neskaitant Pietų Afrikos Sąjungos, kur vietiniai gyventojai yra baltųjų kolonizatorių valdžioje, buvo tik trys nepriklausomos valstybės: Liberija, Etiopija ir Egiptas. Paskesniais metais atkak-

lios tautų nacionalinio išsivadavimo kovos dėka nepriklausomybę gavo taip pat Marokas, Tunisas, Gana, Libija, Gvinėja ir Sudanas. Toliau kovoja už nacionalinį išsivadavimą ir Alžyro, Kameruno, Ugandos, Kenijos, Rodezijos, Belgijos Kongo ir kitų Afrikos šalių tautos. „Afrikos tautų kovą, — rašė šia proga Libijos laikraštis „Tarablius el-Garb“, — tai didžiausias šių tautų atbudimo įrodymas“.

Ryškiai pademonstravo

Afrikos tautų atbudimą ir didėjantį jų solidarumą kovoje prieš imperialistinį ir kolonijinį viešpatavimą rugpiučio pradžioje Liberijos sostinėje — Monroviroje įvykusi 9 nepriklausomų Afrikos šalių konferencija. Joje dalyvavo Etiopijos, Ganos, Gvinėjos, Liberijos, Libijos, Maroko, Tuniso, Jungtinės Arabų Respublikos, kuriose gyvena trečdalis Afrikos žemyno gyventojų, atstovai, o taip pat Alžyro respublikos laikinosios vyriausybės delegacija.

Vieningai priimtose rezoliucijose konferencija paragino Prancūziją pripažinti Alžyro tautos teisę į nepriklausomybę, nutraukti karo veiksmus ir išvesti savo kariuomenę iš Alžyro. Konferencija griežtai pasmerkė Prancūzijos vyriausybės keitinimą bandyti Sacharoje branduolinį ginklą. Konferencijos dalyviai pasmerkė rasinės diskriminacijos politiką, kurią vykdo Pietų Afrikos Sąjungos vyriausybė, ir pabrėžė, kad Ugandos, Angolos, Kameruno ir kitų priklausomų Afrikos teritorijų tautos turi visišką teisę patys apsispręsti.

Tarptautinis kinofestivalis Maskvoje. Prancūzijos kino artistė Nikolj Kurselj, kurią tarybiniai kino žiūrovai pažįsta iš kinofilmo „Motina, tėvas, tarnaitė ir aš“, kalbasi su prodiuseriu Tušerieriu ir tarybinio kino artistu Olegu Strizenovu. M. Redkino nuotr. (TASS).

Tarybų Lietuvos dujų fiksavimas

Gamtinės dujos — pigiausias kuras. Jų naudojimas palengvina darbą, puošia gyventojų buitį. TSRS liaudies ūkio išvystymo septynmečio plane numatyta plačiai dujų fiksuoti Tarybų Lietuvą. Iki 1965 metų gamtinių dujų lyginamasis svoris respublikos miestų ir pramonės kuro balanse sudarys daugiau kaip trečdalią, o Vilniuje ir Kaune — 50 procentų.

Lietuvos TSR Valstybinės plano komisijos vietinio ūkio skyriaus viršininko pavaduotojas Bronius Kantautas ELTOS korespondentui papasakojo, kad užbaigus darbus, Lietuva kasmet gaus vieną milijardą 200 milijonų kubinių metrų gamtinių dujų. Nebereikės įvežti 20 tūkstančių vagonų anglies ir bus sutaupyta 157 milijonai

rublių per metus.

Gamtinės dujos į mūsų respubliką bus tiekiamos iš Vakarų Ukrainos Dašavos dujų telkinio. Nuo tiesiamo dujotiekio Dašava—Minskas—Leningradas prie Baltarusijos Ivacevičių miesto atsišakos vamzdynas, kuris eis Lietuvos ir Latvijos teritorijomis. Jau 1961 metais jis pasieks Vilnių, po to toliau bus tiesiamas į šiaurę Rygos link. Kartu bus tiesiamos požeminių dujų komunikacijų šakos iš Vilniaus į Kauną, iš Panevėžio per Siaulius ir Kuršėnus ir iš ten atsišakos į Klaipėdą ir Naująją Akmenę, prie cemento gamyklos. Kaunas ir Siauliai gamtines dujas gaus 1962 metais, Naujoji Akmenė — 1963 metais, o Klaipėda — 1964 metais. Iki to laiko dujotiekio magistralinių ir

gatvių linijų ilgis respublikos teritorijoje pasieks beveik 900 kilometrų.

Dujos bus panaudotos daugumai žmonių ir stambiausioms šiluminėms elektrinėms apšildyti. Pigos gamtinės dujos bus žalia-va kuriamos chemijos pramonės įmonėms. Jos bus plačiai panaudotos buitiniams poreikiams. 1961—1965 metais prie dujotiekio numatyta prijungti 60 tūkstančių butų. Dar 40 tūkstančių butų bus aprūpinti skystomis dujomis. Siuo tikslu Vilniuje, Kaune, Siauliuose ir Klaipėdoje numatyta pastatyti dujų pilstymo stotis.

Respublikos dujų fiksavimas leis perversi į kitus barus daug darbininkų, dirbančių sunkų darbą katilinėse, pagerinti sanitarines sąlygas miestuose. (ELTA).

GIMTOJOJ ŠALELĖJ

Drauge su antrąja Amerikos lietuvių turistų grupe į Tarybų Lietuvą atvyko ir gydytojas iš Niujorko Jonas Kaškaitis. Žemiau spausdiname J. Kaškaičio išpūdžius apie viešnagę tėviškėje.

Vos tik keletą dienų išjospūdį! Pilna galva, pilnos gyvenau savo brangiojo akys, pilna širdis! Jau važiuojant autobusu, stebėjome Tarybų Lietuvą, o taip naujus pastatus, įstaigas, daug aš patyriau, taip daug fabrikus, klubus. Nustebe sužinojau, išmokau, perjaučiau ir įsisąmoninau, kad pagarbiamai vaikštinėjom negaliu ir išpasakyti. Taip istorinį Gedimino kalną, po kupini mano širdis ir protas galingų išpūdžių, kad jaučiuosi esąs tarytum kokioj pasakiškoj šalyj.

Tarybų Lietuvos sostinė Vilnius kvėpuote kvėpuoja pergyventa istorija. Vilnius kupinas didžiulių paminklų, naujų drąsių statybų, šaunių užmojų. Kūrybinis darbas matyt kiekviename posūkyje, kiekvieno žmogaus akyse, veide. Ir taip visa stebėtinai tvarkinga, malonu, žmoniška.

Giliai mane stebina švarta ir tvarka! Svarutis, grynas oras ne tik parkuose, miškuose, paežerėse, bet ir Vilniaus miesto gatvėse. Gatvės laistomos, kad dulkių nebūtų. Jos apsodintos medeliais, gėlėmis. Niekur nieko panašaus nesu matęs Amerikoje per 53 su pušes metų. Gatvės ten šiukšliškos, dulkėtos, nuolat pašvinkusios automobilių dujomis, kad net kvapą užima. Parkai ir tie apžėlę, apgandinti, primėtyti šiukšlių. Ir visa atmosfera tokia atžari, svetima, priešiška. Turi nuolat budėti ir saugotis, kad tavęs kas neapvogtų, neužmuštų...

Visiškai kitas pasaulis Lietuvoje, Vilniuje. O jau tos gėlės, tai tiesiog traukte traukia prie savęs. Taip jos susodintos, suderintos, prižiūrėtos, jog atrodo, tarytum, koks didžiulis kilimas, tautiniais raštais atautas. Mūsų antroji Amerikos lietuvių turistų grupė jau spėjo apžiūrėti, aplankyti ištiesią eilę įdomybių, dailės ir meno kūrinių, istorinių vietų. Mūsų ekskursijos vadovai atsidėję aiškina, aprodinėja bent pačius įdomiausius dalykus — nespėsi visko apžiūrėti per taip trumpą laiką.

Ir kiek jau spėjome pamatyti, visa tai paliko gily

J. Kaškaitis ir profesorius B. Pranskus.

J. Juknevičiaus (ELTOS) nuotr.

Redaktorius
H. JURSYS

Zarasų MMS reikalingi darbininkai: vyrai bei moterys durpių kraiko kasimo darbams Pušės durpyne (Cholopovkos km 8 kilometrų atstume nuo Zarasų). Apmokėjimas vienietinis.

Taip pat reikalinga mašininkė, žinanti lietuvių ir rusų kalbas.

Direkcija